

stadsfæstes af Amdsraadet. Denne Vedtægt maa jo komme til at gaa ud paa at bestemme, hvorledes Kommunen skal deles i Kredse, og hvorledes de enkelte Beistræktninger eller Arbejdet skal deles mellem disse Kredse, og saa videre. Dernæst gaar jo saa denne Paragraf endvidere ud paa at bestemme den ganske simple Regel om Arbejdets Fordeling — og det er en Regel, som Mindretallet tilsigter at slaa fast for alle Kommuner — at Arbejdet skal fordeles i Forhold til den Skat, som enhver Skatteyder yder til Sognet. Mindretallet tror, at dette er en lettere og nemmere Maade at fordele Arbejdet paa end f. Ex. den Maade, som foreslaas af det ærede Flertal. I Forhold til den Ansættelse, som enhver Arbejdspligtig altsaa derefter faar, bliver han at optage paa en af de to omtalte Snekastningslister. For at dette kan blive endnu tydeligere, vil jeg endnu sige: Enhver, som bliver snekastningspligtig paa Grund af Skatteydelse, bliver at optage paa en Snekastningsliste for sig, og de, som ikke opnaa at komme med herpaa paa Grund af Skatteydelse, blive derhos, i Genhold ligeledes til Mindretallets Forslag til § 3, at optage paa en særskilt Liste for sig. Med Hensyn til dem, som optages paa den første Liste, er det fremdeles Hensigten, at de skulle udføre Arbejdet uden Betaling, medens derimod de, som blive opførte paa den sidste Liste, nemlig jordløse Husmænd og Indsiddere, kun kunne tilsiges til at deltage i Arbejdet mod Betaling. Det forekommer mig, at denne Regel er ganske simpel. Det vil derefter kun blive undtagelsesvis, at man vil komme til at ty til den anden Snekastningsliste eller til de Kræfter, der i Genhold til denne vilde kunne benyttes. Det er jo muligt, at Mindretallet ikke har været heldigt i Affattelsen af sit Forslag, naar det deri siges, at Storrelsen af det Skattebeløb, der betinger en Dags Arbejde, skal bestemmes af Sogneraadet. Det er muligt, at det hellere havde maattet sige, at et saa og saa stort eller et saa og saa lille Skattebeløb skulde til, for at man overhovedet kunde tage Noget med; men det vilde dog i Realiteten ikke blive noget Andet. At det skulde være et vidtløftigt Apparat, som Mindretallet har foreslaaet under

Nr. 4, kan jeg heller ikke se. Der bestemmes deri for det Første den Tid, hvori Snekastningslisten skal være til Eftersyn, idet det foreskrives, at inden den Tids Forløb skulle alle de, der paa Grund af Skatteydelse ere ansatte til Snekastningsarbejde, men som ikke ere i Stand til at udføre dette Arbejde, godtgjøre Saadant for Sogneraadet, for at de saa paa Listen kunne blive noterede som de, der skulle betale for Arbejdet i Stedet for personlig at udføre det.

Jeg skal i Forbindelse hermed i Anledning af, hvad den høitærede Minister navnlig har fremført som Anke mod Mindretallets Forslag, berøre et Spørgsmaal, som dog nærmest angaar Mindretallets Forslag under Nr. 11, fordi det deraf vil vise sig, at Mindretallet dog i Virkeligheden egentlig er enigt med den høitærede Minister i hans Grundprincip, om det end mener, at det ikke lader sig gennemføre paa den af ham foreslaaede Maade. Mindretallet er enigt i, at Betaling er til Bedste for Arbejdets Udførelse, men kun paa den Betingelse, at det kan gives i Entrepris eller udføres ved leiede Folk, saa at Enhver veed, hvilket Arbejde han skal udføre, og hvilken Betaling han skal have derfor. Derfor har Mindretallet ved Forslaget under Nr. 11 stillet det som en Mulighed, at Arbejdet kan hortliciteres, idet det derhos, naar dette kan ske, som sagt, er enigt med den høitagtede Indenrigsminister om det Heldige i, at der ydes Betaling. Naar dette imidlertid ikke kan lade sig gøre, og naar den høitærede Indenrigsminister derimod foreslaar at gjøre Arbejdet til et fælles Arbejde for alle Kommunens arbejdsdygtige Mænd, og saa at betale derfor af Kommunens Kasse, saa kan Mindretallet ikke være med dertil. Det er dette, som har bevirket, at Mindretallet, som den høitagtede Indenrigsminister meget rigtig tgaar bemærkede, har maattet vende Forholdet om, vende op og ned paa hans Forslag. Mindretallet har ikke troet det rigtigt at dele Kommunen i Kredse, at give hver Kreds sin Beistræktning, saa at tilfige Beboerne i Kredsen til Arbejdets Udførelse og derpaa at sige: „Det skal betales af Kommunens Kasse.“ Mindretallet har ikke turdet det netop af den Grund, at, naar der i